

Ceský tenisový rodič? Jak se mění jeho postavení v českém tenise? Přiznejme, vždycky byli na prvních stránkách, nic bez nich nešlo, jejich podíl na prvních mládežnických úspěších byl až démonický. Konečně, připomeňme si nejpůsobivější pojmenování, která až s encyklopedickou gloriolou podtrhovala rodičovskou nenahraditelnost.

* Rodiče jsou největším kapitálem českého tenisu, na nich stojí jeho budoucnost.

* Český tenis by bez talentovaných dětí zahynul.

* Obětaví a chytří rodiče jsou ohroženým druhem. A na závěr nabídnu ještě jedno konstatování, podle mě pravdivé a asi nejmutnější, mnohým se bude těžce číst.

* Co je největším neštěstím mladého českého tenisu? Průměrný, šedivý a mnohdy závistivý český rodič!

Všechna tahle sdělení více či méně platila v různých desetiletích, měnil se i český tenisový rodič, od nadšeného, přátelského, co stál spíše v ústraní po přemoudřelého, agresivního, který si brzy začal namlouvat, že tenisové kroky jeho dítěte se při troše štěstí a investovaných peněz mohou změnit v zajímavý obchodní příběh. U některých se pak až násobně měnila argumentace, když se jednalo o podmínkách působení jejich dítěte v klubu. Nechci připomínat věty – „když nám na sezonu nedáte víc, půjdeme jinam...“, ale co určitě připomenou, když dítě začne příliš brzy vyhrávat, není to nikdy dobře a tohle ustojí jen ti nejchytřejší rodiče, co už něco dokázali a hra, sada, zápas jejich caparta jim nenahrazuje nikdy nenalezené sebevědomí.

Jsou obětaví a chytří rodiče ohroženým druhem? Určitě, hodně jich vstupuje se svým dítětem do tenisu až naivně, samozřejmě chtějí vidět radost svých dětí, ale brzy se dostanou do šedého průměru. Věřte, rodiče úspěšných dětí, kteří v životě něco dokázali, ubývají. Více je zajímá vzdělání svých dětí a v široce rozevřeném světě k tomu mají dobré šance. Průměrný český rodič spíše touží po výsledcích, neustále něco srovnává, přepočítává, je netrpělivý, už se neptá, jak se jeho dítěti v klubu líbí, kolik tam má kamarádů. Nesazí se ve svém dítěti najít to, čím je jiné a čím by se mohlo prosadit, nevnímá jeho slabosti, nepřemýšlí, jak jim předcházet, naopak – sami sobě si nalhávají, že jejich dítě žádné nemá a je předurčeno k cestě za tenisovou slávou.

Ano, tahle šálivá chvíle přichází až úlisně vtíravě a co je třeba říct hodně nahlas, nekritičtí rodiče se jí vůbec nebrání. To už jsou ve skupině těch naivních, mnohdy až moc důvěřivých, co po několika kávkách v klubovém bufetu získávají odvahu debatovat o forhendu či přiliftovaném obouručáku, zasvěceně hovoří o turnajovém programu svých dětí a nebojí se lhát, že jim v posledních týdnech volali manažeři z prestižních akademií, ale oni zatím půjdou svou cestou a jejich klukovi či holce by se venku určitě hodně stýskalo... To víte, jsme na sebe zvyklí...

Pro český tenis je hodně důležité, že je stále dost rodičů, kteří se chtějí vydat na jednu z nejrizikovějších cest svých životů, o které skoro nic nevědí, jen tuší cíl, a jsou od začátku přesvědčeni, že k němu dojdou. Mnohdy naivně. Je to smutné, ale je to tak! Nemají moc šancí vyhnout se těm, kteří potřebují jejich peníze a jedna z největších chyb tenisově neznalých rodičů je, že si nenechají poradit. Na druhé straně je však třeba na jejich omluvu říct, že je čím dál složitější najít někoho, kdo jim

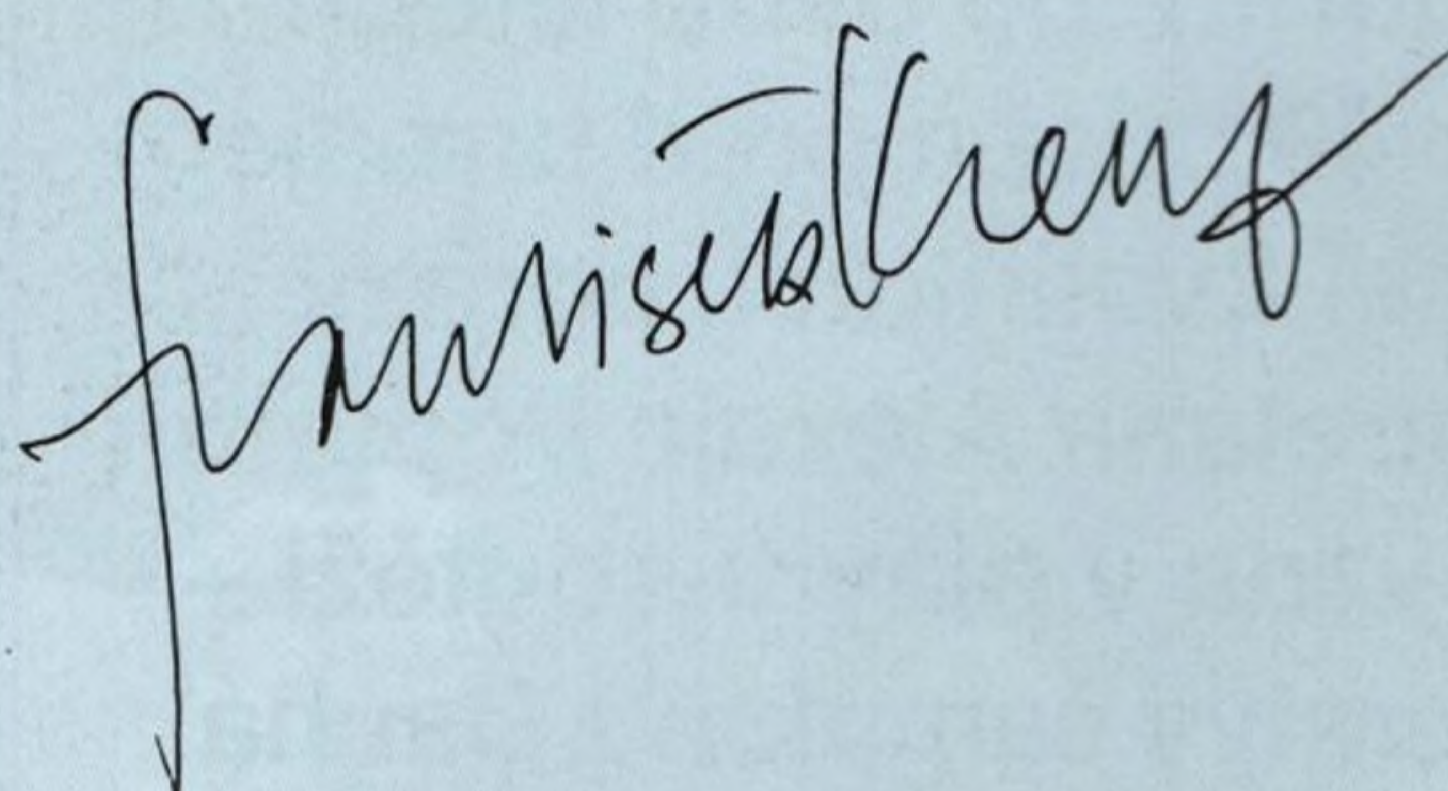
řekne pravdu. A co je ještě horší – spousta rodičů ji ani slyšet nechce. Proč taky? Utěšují se, že se o tenise časem už taky něco dozvěděli, konečně internetové portály nabízejí zaručené recepty, jak získat místa ve wimbledonských lóžích.

I proto mi dovolu, nabídnout vám nyní slova kouzelníka s tenisovými talenty Miroslava Černoška, řekl je před dvanácti lety a třeba vám v časech sociálních, až bleskových sítí budou připadat až archaické: „Je určitě zajímavé, že děti prominentních tenistů, které měly naprosto ideální podmínky – mladý Kodeš, mladý Kukul či mladý Šmíd – to nikdy nikam nedotáhly. Děti z bohatých poměrů sice vystudují Oxford či Cambridge, ale tenisově za moc nestojí. To je moje zkušenost,“ konstatoval Miroslav Černošek. „A vedle toho vidíte Petru, obyčejnou holku z Fulneku, které její táta, učitel tělocviku a matematiky, dal takové základy, že to dotáhla až k triumfu ve Wimbledonu. Svědčí to i o tom, že je dobré pracovat s dětmi, které nejsou z klasického tenisového prostředí, nejsou tak deformované lpěním rodičů na úspěších. Mám špatnou zkušenost s dětmi, které k nám přicházejí v deseti letech do Prostějova jako mimořádné talenty. Od čtyř let stojí na kurtu a jsou příliš drilované. Petra v patnácti letech, když přišla do Prostějova, hrála hodinu a půl po škole. V době, kdy přichází rozhodující zlom, mezi šestnáctým až devatenáctým rokem, mohla ještě výrazně zvyšovat objem tréninku. Ale jestliže někdo ve čtrnácti letech trénuje sedm hodin denně, tak těžko může trénovat ještě víc.“

Ideální cesta se snad ani najít nedá, tenis je čím dál víc obchodně zajímavějším prostředím, a přiznejme, je stále hodně trenérů a majitelů nejruznějších akademií, kteří rodičům cosi namlouvají a co je až prazvláštní, rodičům to ani nevdají. Mnohdy, (čím dál větší dražota je k tomu i zákonitě nutí), nerozhoduje talent dětí, ale značka auta, ze kterého mají caparti vystupují. Většina z nich neumí pozdravit, hádá se s rozhodčím či se soupeřem a je jim jedno, že bude třeba začas parkovat auto jejich rodičů u jiného klubu. Už slyším trenéry a jejich argumenty o placení složenek, oni že ustoupit nemohou, když navíc – „jen se podívejte, všude se združuje.“

Svět sportu je v novém tisíciletí zákonitě tvrdší, v hrubě polarizované společnosti se cesta ke sportovní slávě stává přepychovou záležitostí, navíc jednou z nejrizikovějších investic. S talenty se musí opravdu dobře hospodařit, nenechat je zmizet, pečovat o ně, i když zvítězit může jen jeden, jiná cesta není.

V individuálním sportu je to určitě cesta závistivých sobců. A v takové atmosféře jsou klubová posezení s kytarou, co upevňují partu, až komickým vyobrazením. Jen tam, kde o nic nejde, mohou prosperovat ideální vztahy, kde se upřímně zdraví a stejně upřímně se na pozdrav odpovídá. I když – vše, co je ještě před plotem tvrdé cesty k tenisové slávě, může být až idylicky krásné.

Z OBSAHU

Australian Open	(6–9)
Juan Martin del Potro	(10–11)
Danielle Rose Collinsová	(12–13)
Zajímavosti ze světa	(14–16)
Příloha: Fiftyn plus	(I–XXIV)
Můj příběh: Ashleigh Bartyová	(17–19)
Jakub Nicod	(20–21)
Jan Stočes	(22–23)
Jiří Veselý	(24–25)
Před 45 lety: Guillermo Villas	(26)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Theodorem Devotym	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 28. 2. 2022

Na titulu: Barbora Krejčíková s Kateřinou Siniakovou, vítězky ženské čtyřhry na letošním Australian Open

Snímek: WTA Tour

33. ročník, březen 2022

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025
Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90
predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com
a T/Production, s r. o.,
e-mail: s.burian@seznam.cz